

har ønsket at faa Ejendomsret til Arealet, den havde lige saa gerne set en anden Løsning, idet, saa vidt jeg ved, den første Henvendelse til Ministeriet gik ud paa, at det Laan, man havde i Anstalten paa 40 000 Kr., nu nedbragt til 27 000 Kr., maatte blive staaende, og at der yderligere maatte erholdes Statslaan til Udvidelse af Anstalten. Den højtærede Finansminister har jo sine Principper paa dette Omraade, og han var absolut utilbøjelig til at yde Statslaan til Udvidelse af Anstalten. Derfor var man nødt til at gaa den Vej, man er gaaet, for at faa Laan hos private. Saa vidt jeg ved, har det taget en ikke ringe Tid, og det er i alt Fald efter de Oplysninger, jeg sidder inde med, for en Del Aarsagen til, at dette Lovforslag kommer saa sent.

Idet jeg meget gerne vil slutte mig til de Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte om, at Lovforslaget maa blive fremmet saa hurtigt som muligt, haaber jeg, at de Udtalelser, Ordføreren for Venstre fremsatte, maa forstås saaledes, at Venstre vil være med til at fremme Lovforslaget saa hurtigt som muligt.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg tror ikke, det ærede Medlem fra Thisted (Nørhave) har Ret, naar han siger, at Lovforslaget ikke er kommet saa hurtigt, som det kunde. Det er kommet saa snart, man var blevet enig om de Betingelser, vi skulde stille, naar Arealet skulde overgaa til frit Eje. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sagde, at hvis man var gaaet den Vej: at lade Staten sætte Penge i Anstalten, kunde Sagen have været ordnet hurtigt. Men med alle de Betingelser, her er indførte, vil man kunne se, at det maatte have sine store Vanskeligheder, før der kunde blive Enighed mellem alle de Faktorer, her er nævnt: Finans-, Landbrugs- og Justitsministeriet og Bestyrelsen. Derfor var det, jeg bad om, at man vilde lade være med at ændre mere end højst nødvendigt i Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nørhave: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 316 om Saltvandsfiskeri af 2. Juni 1917.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2885).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Munk-Poulsen: Under de ekstraordinære Forhold, vi lever under, er det ganske naturligt, at man søger at fremskaffe billig Fisk. Naar man samtidig skaber Mulighed for en Forøgelse af Fiskernes Fortjeneste og giver Loven en fuldstændig midlertidig Karakter ved at begrænse dens Gyldigheds Tid til godt et Aar, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag ud fra samme Betragtning som den foregaaende ærede Taler. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at Rødspætter tages med. For Rødspætter gælder der mange Maalbestemmelser. Det almindelige Maal er 210 mm, men for Rødspætter, der fanges i Øresund og ilandbringes paa Kysten mellem København og Helsingør, er Maallet 170 mm. I København og Helsingør maa man altsaa ikke spise Rødspætter, der er under 210 mm. Det kan naturligvis være meget godt, men i Tider som disse, hvor det er vanskeligt at faa Fisk, mener jeg dog, at Folk i København og Helsingør ikke vilde have noget imod at spise Rødspætter, der maaler 170 eller 180 mm. Der er den mærkelighed, at Rødspætter, som fanges i Østersøen Vest for Hyllekrog Fyr, ikke maa ilandbringes, naar de maaler under 180 mm, men naar de fanges Øst for Hyllekrog Fyr, behøver de ikke at være mere end 170 mm, saa har man Lov til at fange og sælge dem. Endelig er der i Loven den mærkelige Bestemmelse, at i Esbjerg kan man ilandbringe Rødspætter til et mindre Maal end 210 mm, men man maa ikke sælge Rødspætterne i Esbjerg, men maa derimod eksportere dem. Naar man lever i en Tid, hvor det er vanskeligt at faa de nød-